

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1283/2014
28.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б., због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11. у вези члана 30. КЗ прекорачењем граница нужне одбране, у вези са чланом 19. став 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. В.И., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 2К бр. 404/13 од 29.01.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 717/14 од 30.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 2К бр. 404/13 од 29.01.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 717/14 од 30.09.2014. године

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 2К бр. 404/13 од 29.01.2014. године окривљени Д.Б. оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11. у вези члана 30. КЗ прекорачењем граница нужне одбране, у вези члана 19. став 3. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му је урачунато и време проведено у притвору почев од 20.03.2011. до 29.01.2014. године. Истом пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП-а, оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу а окривљени на основу члана 261. и 264. ЗКП-а, обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 717/14 од 30.09.2014. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Б., адв. В.И., због повреде закона - члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине и првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак да преиначи правноснажну пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП-а, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП-а).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП-а) такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, дакле, због повреде одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Д.Б. као разлог за подношење захтева истиче општу повреду кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, док из образложења произилази да захтев подноси због повреде из члана 439. тачке 1. и 2. ЗКП-а, при чему само формално означава ове повреде, због којих је подношење захтева дозвољено, међутим не конкретизује у чему се оне састоје. Из образложења захтева - наиме да је у конкретном случају окривљени Д.Б. критичном приликом поступао у нужној одбрани, а не у прекорачењу нужне одбране како то по ставу браниоца погрешно закључују и првостепени и другостепени суд, те да је код окривљеног постојао умишљај да само повреди оштећене како би се од њих одбранио, а не и да их лиши живота, произилази да указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа у правноснажним пресудама, а што све по оцени Врховног касационог суда не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП-а дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Како је, дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости само формално значио повреду закона из члана 439. тачке 1. и 2. ЗКП-а, због којих је

подношење захтева дозвољено, при том указујући на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, у вези члана 485. став 4. ЗКП-а и одлучио као у изреци.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**